

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 8/07-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. marca 2007 predbežne prerokoval sťažnosť V. L., U., t. č. vo väzbe L., pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2, čl. 47 ods. 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a pre namietané porušenie jeho práv podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) a e) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. Tp 1647/04 z 19. septembra 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. L. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. októbra 2006 doručená sťažnosť z 11. októbra 2006 sťažovateľa V. L., U., t. č. vo väzbe L. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2, čl. 47 ods. 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj porušenie svojich práv podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) a e) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bratislava II (ďalej aj „okresný

súd“) sp. zn. Tp 1647/04 z 19. septembra 2004. Na základe výzvy ústavného súdu zo 16. novembra 2006 doplnil sťažovateľ sťažnosť svojím podaním z 10. decembra 2006 doručeným ústavnému súdu 14. decembra 2006. Uvedenými podaniami sa sťažovateľ opakovane dožadoval zrušenia napadnutého uznesenia okresného súdu z 19. septembra 2004, ktorým podľa jeho tvrdenia boli porušené ním označené základné práva.

Sťažovateľ uviedol, že uvedeným uznesením bol vzatý do väzby podľa § 68 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok platný do 31. decembra 2005“) z dôvodu podľa § 67 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku platného do 31. decembra 2005, v súvislosti s trestným stíhaním pre trestný čin znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 k § 241 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon platný do 31. decembra 2005“) v súbehu s trestnými činmi sexuálneho násillia podľa § 241a ods. 1 Trestného zákona platného do 31. decembra 2005, poškozovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Trestného zákona platného do 31. decembra 2005 a krádeže podľa § 247 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona platného do 31. decembra 2005. Lehota väzby začala plynúť dňom zadržania sťažovateľa, 16. septembra 2004 o 16.35 h.

Sťažovateľ namietal, že pri rozhodovaní o vzatí do väzby 19. septembra 2004 nebol sudcom okresného súdu vypočutý za prítomnosti tlmočníka a svojho obhajcu. Okresný súd tak svojím postupom porušil jeho základné práva podľa čl. 47 ods. 2 a 4 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) a e) dohovoru a pozbavil ho osobnej slobody v rozpore s čl. 17 ods. 2 ústavy (vzhľadom na porušenie zákonných ustanovení v § 2 ods. 14 a v § 36 ods. 3 v spojení s § 41 ods. 3 Trestného poriadku platného do 31. decembra 2005).

2. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal „...zrušiť napadnuté rozhodnutie – uznesenie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. Tp 1647/04 z 19. 9. 2004, nakoľko nespĺňa podmienky (spôsob) podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy SR“.

Ku svojej sťažnosti sťažovateľ pripojil viacero listín týkajúcich sa jeho trestnej veci, okrem iného aj napádané uznesenie okresného súdu sp. zn. Tp 1647/04 z 19. septembra

2004, uznesenie Krajského súdu v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) sp. zn. 9 Tpo 181/04 z 28. októbra 2004 o zamietnutí sťažnosti sťažovateľa proti prvostupňovému uzneseniu okresného súdu sp. zn. Tp 1647/04 z 19. septembra 2004, ako aj rovnopis uznesenia okresného súdu sp. zn. 5 T 79/05 zo 17. januára 2006 o zamietnutí žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby v uvedenej veci, rovnopis uznesenia okresného súdu sp. zn. 5 T 79/05 z 11. júla 2006 o zamietnutí žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby a jej nahradenie ponúknutým písomným sľubom a uznesenie krajského súdu sp. zn. 4 Tos 54/06 z 22. augusta 2006 o zamietnutí sťažnosti sťažovateľa proti prvostupňovému uzneseniu okresného súdu sp. zn. 5 T 79/05 z 11. júla 2006.

K sťažnosti bolo pripojené aj uznesenie krajského súdu sp. zn. 3 To 46/06 z 9. mája 2006, ktorým bol zrušený rozsudok okresného súdu sp. zn. 5 T 79/05 z 26. januára 2006 a vec bola vrátená „súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol“. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia krajského súdu považuje ústavný súd za relevantné k predmetu posudzovanej sťažnosti citovať:

„(...) K námietkam obžalovaného uvádzaným v odvolaní, že už v prípravnom konaní boli porušené jeho práva na obhajobu a tlmočníka, treba uviesť, že tieto nie sú dôvodné. Výsluch obvineného v prípravnom konaní dňa 16. 9. 2004 bol vykonaný za prítomnosti obhajkyne Mgr. M. S. a za prítomnosti prekladateľky z jazyka ruského Mgr. T. G., ktorá bola prítomná aj pri oboznamovaní sa obžalovaného s výsledkami vyšetrovania. Obžalovaný prehlásil, že súhlasí s tlmočničkou z ruského jazyka, pretože ruský jazyk ovláda slovom i písmom. (...)“

Sťažovateľ zároveň požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

1. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa skúmajúc, či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

2. Sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv a slobôd podľa čl. 17 ods. 2, čl. 47 ods. 2 a 4 ústavy, ako aj porušenie práv podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) a e) dohovoru uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. Tp 1647/04 z 19. septembra 2004.

V posudzovanom prípade sa sťažovateľ domáha rozhodnutia, ktorým by ústavný súd „... zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava II z dňa 19. 09. 2004 o vzatí do väzby, nakoľko neboli dodržané podmienky a spôsob obmedzenia osobnej slobody, najmä z dôvodu, že napriek svojej povinnosti sudca nevypočul obvineného, nezaobstaral a nezabezpečil prítomnosť obhajcu a tlmočníka a rozhodol o väzbe“.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02, III. ÚS 254/04). Jednou zo zákonných podmienok pre jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Pokiaľ sa sťažovateľ v konaní podľa čl. 127 ústavy domáha rozhodnutia, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie jeho základných práv alebo slobôd zaručených v ústave rozhodnutím orgánu verejnej moci, je nevyhnutnou podmienkou včasného podania sťažnosti z hľadiska zákonnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, aby bola sťažnosť podaná v lehote dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti napádaného rozhodnutia orgánu verejnej moci.

Sťažovateľ sa na ústavný súd obrátil až sťažnosťou z 11. októbra 2006, podanou na poštovú prepravu 12. októbra 2006, teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej lehoty dvoch mesiacov (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Vzhľadom na túto skutočnosť je preto sťažnosť sťažovateľa, smerujúca proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. Tp 1647/04 z 19. septembra 2004, podaná oneskorene. Rovnaká zákonná prekážka bráni prerokovaniu sťažnosti v merite veci aj vo vzťahu k druhostupňovému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 Tpo 181/04 z 28. októbra 2004, ktorým bola zamietnutá sťažovateľova sťažnosť proti napádanému uzneseniu okresného súdu z 19. septembra 2004.

Ústavný súd preto sťažnosť z uvedeného dôvodu odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

Nad rámec uvedeného ústavný súd poukazuje aj na skutočnosti uvedené v odôvodnení citovaného uznesenia krajského súdu z 9. mája 2006 (pozri bod 2 v I. časti odôvodnenia rozhodnutia ústavného súdu) týkajúce sa sťažovateľom tvrdeného porušenia jeho práva na obhajobu a tlmočníka „pri rozhodovaní o väzbe“, ktoré by boli v konečnom dôsledku dôvodom odmietnutia posudzovanej sťažnosti aj pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

3. Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci (predovšetkým o jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom), ako aj skúmanie ďalších zákonom ustanovených náležitostí sťažovateľovej sťažnosti a prípadný postup na ich odstránenie, stratili opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. marca 2007